

var et enkelt Parti, der i Fjor gik mod Bankgarantiforslaget. Ganske vist var det kun et enkelt Parti, der som Parti gik imod det, men meget vægtige og væsentlige Indlæg fra andre Partier bleve stillede Side om Side med det radikale Partis Indlæg. Jeg skal henvise til den Stilling, som det ærede Medlem fra Københavns 4de Valgkreds (Birck) indtog, idet han overmaade stærkt og ved et meget langt og vægtigt Indlæg begrundede sin Tilslutning til det radikale Partis Afvisning af Forslaget. Men ogsaa indenfor det ærede Medlems egen Gruppe var der Medlemmer, der gik mod Garantiforslaget. Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) afgav i Betænkningen et dissenterende Votum, hvori han udtalte sig imod at tiltræde Udvidelsen af Bankgarantien, fordi det forekom ham, at Lovgivningsmagten ikke i mindste Grad var forpligtet dertil. Og det Stemmetal, som det ærede Medlem (N. Neergaard) henviste til, og hvoraf han mente at kunne slutte, at der i Tinget havde været en aldeles overvejende Stemning for det Standpunkt, som Flertallet i Udvalget indtog, siger noget mindre, naar man lægger Mærke til, at det ikke alene var Mindretallet — de 12 Stemmer —, som var forholdsvis faataligt, men at ogsaa Flertallet var ret begrænset. Den afgørende Afstemning ved 2den Behandling viste nemlig 70 Stemmer mod 12. Der var saaledes en stor Del af dette Tings Medlemmer, som ikke var til Stede, og det er ingenlunde givet, at dette ikke betyder, at der var mange Medlemmer af andre Partier, som sluttede sig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og det ærede Medlem fra Give, men som, da Sagen nu en Gang var afgjort, ikke fandt det fornødent at deltage i Afstemningen.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft har betegnet Afviklingskassen som en Gentagelse under en noget anden Form af, hvad der allerede finder Sted under Bankkomiteen, nemlig Statens Deltagelse i Bestyrelsen af fallerede Banker. Det forekommer mig imidlertid, at der er en væsentlig Forskel. Afviklingskassens Mandat er overmaade begrænset ved de Bestemmelser, der foreslaas i denne Lov. Statens Forpligtelse begrænses til en bestemt Sum, og meget væsentlige Spørgsmaal ere blevne afgjorte, før Afviklingskassen træder til. Afviklingskassen har langt mere en rent likvidationsmæssig Karakter, end Bankkomiteen havde, og der er ikke Tvivl om, at Afviklingskassen ingenlunde vil blive betragtet som siddende inde med den diktaturmæs-

sige Myndighed over vort Bankliv, som Bankkomiteen faktisk havde i Kraft af de Mandater, der bleve givne den. Aldeles utvivlsomt ere meget væsentlige Fordele opnaaede derved. Og jeg skulde tro, at netop den Form, som Finansministeren har foreslaaet for Afviklingskassens Bestyrelse, understreger dette meget stærkt, og at det derfor neppe vil være heldigt at følge det ærede Medlem fra Æbeltoft, naar han foreslaar at udvide Statens Deltagelse i Bestyrelsen.

Derved, at der er sat en Bestyrelse, hvor Repræsentationen for de 5 Banker er ordnet ud fra den Betragtning, som Finansministeren meddelte at Bankerne havde om deres indbyrdes Forhold, at de nemlig ikke kunde overlade andre end deres egne Mænd at varetage deres Interesser, og hvor der overfor disse 5 Mænd sættes 1 Mand som Repræsentant for Statsmyndigheden med Ret til at nedlægge Veto mod de Beslutninger, der tages, saaledes at han altsaa kan sørge for, at der ikke sker noget til Statens Misfordel, vil Karakteren af en Afviklingskasse, hvor Bankerne bringe Orden i deres Forhold, og hvor Staten kun ved denne enkelte Mand har Tilsyn dermed og sørger for, at dens Interesser ikke gaas for nær, blive stærkt pointeret. Det ærede Medlem sagde, at en større Repræsentation for Staten ved forskellige Mænd vilde give større Indsigt og Adgang til Raadslagninger om de forskellige Spørgsmaal, og det er naturligvis altid Fordelene ved en kollegial Bestyrelse. Men overfor dette staar uomtvistelig den Omstændighed, at hvis man kan finde den rette Mand, kan een Mand i et Forhold som dette utvivlsomt optræde med størst Myndighed og med størst Beslutningsdygtighed. Hvis man sætter flere Repræsentanter ind, med andre Ord, hvis man giver Afviklingskassen den samme Bestyrelsesform, som Bankkomiteen oprindelig havde, 5 Bankrepræsentanter mod 3 Statsrepræsentanter med 5 Stemmer — saaledes var det, saa vidt jeg erindrer, oprindelig — nærmer man Afviklingskassen tilbage til Bankkomiteen i Stedet for, at man af al Magt skulde bestræbe sig for at fjerne den derfra. Hvis Bankerne vare gaaede ind paa det Forslag, som jeg hører, at det ærede Medlem fra Æbeltoft allerede havde været inde paa, at lade Repræsentationen bestaa af 3 Repræsentanter for Bankerne og 3 for Staten, kunde noget have talt derfor, og saa vidt jeg ved, har ogsaa den nuværende højtærede Finansminister været inde paa en saadan Plan.